

Wiersz D. Gellner pt. „Dzień i noc”

Proszę o przygotowanie dziecku obrazka z krajobrazem (można wydrukować z internetu lub wykorzystać ekran komputera z ilustracją krajobrazu), sylwetę słońca i księżyca, niebieską kartkę lub ciemny, przezroczysty materiał.

Te pomoce pomogą w prosty sposób przedstawić wędrówkę słońca i księżyca w trakcie czytania wiersza.

Dzień to godzin ilość spora – trwa od rana do wieczora.

Od wieczora zaś do rana rządzi noc – w sto gwiazd ubrana.

Rodzic trzyma sylwetę słońca w dolnym rogu kartki. Podnosi powoli sylwetę zgodnie z treścią wiersza, pokazując dziecku wędrówkę słońca nad horyzontem od świtu do zmierzchu.

Rano wszyscy wstają z łóżek, lewą albo prawą nogą, choć niektóre straszne śpiochy do południa wstać nie mogą!

Rano jemy co? Śniadanie! A w południe co? Obiadek!

Dwa obiadki je łakomczuch, pół obiadku, kto? Niejadek!

Po południu –podwieczorek można zjeść lecz niekoniecznie,

A wieczorem co? Kolację! I czas iść do łóżka grzecznie.

Rodzic zasłania obrazek niebieską kartką lub granatowym przezroczystym materiałem i manipuluje sylwetą księżyca zgodnie z treścią wiersza.

W nocy jeść już nie należy. W nocy raczej spać wypada, nikt nie skacze, każdy leży, a noc w koło sny rozkłada.

Rodzic odsłania obrazek i znowu trzyma sylwetę słońca w dolnym rogu planszy.

Gdy po nocy świt zaświta, słońce wszędzie i dzień wstanie,

Znowu z łóżek wyskoczymy i będziemy jeść śniadanie.

Rozmowa z dzieckiem o treści wiersza i nakierowanie dziecka pytaniami na wychwycenie stałej regularności: dzień –noc.

Co następuje po dniu, a co po nocy? Dzień –noc, dzień –noc, dzień –noc itd. Można też utrwalić tą regularność opowieścią o przemijaniu, a mianowicie: „Słońce wstało, rozpoczyna się dzień. Słońce wędruje po niebie i chyli się ku zachodowi. Dzień się kończy. Ciemnieje i rozpoczyna się noc. Księżyc wędruje po niebie, świecą gwiazdy. Noc przemija, bo idzie dzień i wschodzi słońce.